

מתוך: שירי סוף הדרך של: לאה גולדברג

לְמַדְנִי, אֱלֹהִי, בִּרְךְ וְהִתְפַּלֵּל
עַל סִיד עָלָה קִמְל, עַל נִגָּה פְּרִי בָּשֵׁל,
עַל הַחֲרוּת הַזֹּאת: לְרֹאוֹת, לְחוּשׁ, לְנֶשֶׁם,
לְדַעַת, לְיַחַל, לְהַכְשִׁיל.

לְמַד אֶת שְׁפָתוֹתַי בִּרְכָּה וְשִׁיר הַלֵּל
בְּהִתְחַדֵּשׁ זְמַנְךָ עִם בִּקְרָה וְעִם לַיִל,
לְבַל יִהְיֶה יוֹמִי הַיּוֹם כְּתִמּוּל שְׁלִשׁוֹם.
לְבַל יִהְיֶה עָלַי יוֹמִי הָרֵגֶל.

גיליון מס' 2501 כ"ד בשבט תשע"ח * 9 בפברואר 2018

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@kfar-hanassi.org.il

**בית כפר-הנשיא
משתתף בצערם של
יוסי, ויעל פוזנר, אליס נמלי
ובני משפחותיהם**

**עם פטירת
איזי פוזנר ז"ל
בשיבה טובה**

שלא תדעו עוד צער

איזי (ישראל) פוזנר נולד ב-2 בפברואר 1919. השבוע חגג 99 שנים.

אדם לבבי ואהוב, אדיב ואצילי, שחי לצד אליס ובינינו עשרים ושנים.

ומהתחלה – איזי נולד בלונדון, להוריו מנחם מנדל וחנה. היה בחווה – אידר פארם, מהמבוגרים בגרעין "הבונים". עד השבועות האחרונים, כשהשם "גורסי ליז" היה עולה בשיחה, איזי היה עושה תנועה מבודחת ומזלזלת: גורסי...

איזי הגיע ארצה עם סייד ויהבת הבכורה מזלי ז"ל (בת כיתת צבי) בקיץ 1947.

יעלי, בת כיתת עופר, נולדה בחדרה, שם איזי נהג את העגלה עם הפרדה "אפורקה".

איזי וסייד חיו בכפר הנשיא עד 1959. סייד עבדה בגיל הרך – פעוטונים בשפה של אז, ואיזי עבד בעיקר בחקלאות. הוא נטע, יחד עם זמי, את עצי הזית בצילים הוא נטמן היום.

כאן נולד הבן יוסי, שהוא בגיל של החברה מכיתת סנונית.

ב-1959 עברה המשפחה למרכז, לבת-ים, ואיזי עבד לאורך השנים באל-על. הקשר עם כפר הנשיא, כולל הידידות עם אליס, נשמר כל השנים. אליס איבדה את אישה, שלום נמלי, ושנים אחר כך איבד איזי את רעייתו היקרה, סייד.

ב-1995 התחזקה הידידות והפכה לקשר אינטימי, ובינואר 1996 חזר איזי לכאן.

נדמה היה ששלושים וחמש השנים שאיזי חי במרכז נמוגו לחלוטין. התחושה של כולנו הייתה שאיזי חזר הביתה. האושר שהביא לחייה של אליס, החיבור המידי לזיכרונות של הוותיקים ובעיקר לחברה של החווה. איזי בחר לחיות את שנות השיבה שלו כאן, כשהוא מלווה את אליס בטוב ובפחות טוב, ומספק לה רוגע ושמחה, יחד עם המטפלת המסורה - ג'וי.

איזי תמיד ישאר בזיכרוננו יושב מחייך על המרפסת, יד ביד עם אליס, רצוי עם וותיקים נוספים, מנהל שיחת רעים ושולח חיוכים ונפנוף יד לכל העוברים במדרכה. מפעם לפעם הופיע בקבוק ויסקי בידו, ומצב הרוח המריא עוד.

איזי חי בריא וצלול עד גיל מופלג. רק בתקופה האחרונה החל לסבול מבעיות בריאות, ועדיין שמר על ההומור הבריטי והאצילות, גם בבית החולים.

למשפחות פוזנר ומיאסניקוב, נמלי, עמר, וטנא, ובעצם לכולנו - נתנחם בחיים הארוכים והמשמעותיים, ובשיבה הבריאה והטובה שלה זכה.

יהי זכרו ברוך. רחל גינת

איזי יקר שלנו, כמה תחסר לנו.

נוכחותך כאן בביתנו הקטן היתה מתנה. אדם נבון, שקול, הוגן, חם, נדיב, בעל ידע וזכרון מיוחד, עם חוש הומור נפלא וכבוד רב לזולת. גדולתך התבטאה באופן מיוחד ביכולתך לקבל כל אדם ללא שפיטה. היתה בך קבלה. כשנכנסנו הביתה נהנינו מחברתך ומנוכחותך. הכנסת עניין והומור כמעט בכל שיחה. סקרנותך תרמה לידע הרב ששמרת בצינעה בראשך. כשהיית מנדב אינפורמציה תמיד ידעתי שזה מבוסס על מקור מוסמך. אם לא זכרנו משהו - כמעט תמיד ניתן היה לסמוך על כך שאתה כן תזכור. בבית תמיד היתה מוזיקה ברקע. בעיקר מוזיקה קלאסית. כשקיבלת Tablet ממשפחתך לפני מספר שנים מצאת מוזיקת ג'אז לשבת ולהקשיב לה על המרפסת בחוץ יחד עם אמא, כשאתם מביטים על הסביבה. הרבה אנשים היו עוצרים בדרכם לשיחה קצרה כי תמיד היה נעים ומעניין בנוכחותך. מי שאהב קיבל וויסקי. כולנו ידענו שכאשר באים מחו"ל תמיד מביאים בקבוק או שניים. היה לך מנוי קבוע מכל הכיוונים: מנכדיך, ילדיך, ומאיתנו – חבריך.

חברותך עם אמא היתה מאד נוגעת ללב. כשנכנסת לחיינו באופן יותר קבוע, לפני כמעט 23 שנה, הבאת לבית אור, עניין, אופטימיות והומור. היה כייף לבוא הבייתה. אפילו בשבתות ב'חוג' עם מיכל ומוסי, משה ועירית ב"ח, ריני טנא, סלמה, בלה ועוד, כשהתחלת להצטרף באופן קבוע, הבאת איתך אוירה קלילה, נעימה, מצחיקה ואופטימית. הדינמיקה השתנתה עם נוכחותך. כשאמא החלה לאבד את זיכרונה שמרת עליה בנאמנות כל כך חזקה. סרבת ללכת להינות בלעדיה, ולקחת אותה איתך לכל מקום שיכולת. אם היא לא יכלה ללכת, בדרך כלל נשארת כי הרגשת שלא הוגן שתהנה בלעדיה. כשישבת לידה לא קראת בספר או הסתכלת על סרט ב Tablet - לפני שהיא הלכה לישון. אם ראיתם תוכנית בטלוויזיה היית מסביר ומתאר לאמא מה קורה על המסך.

ידענו - ואנחנו עדיין יודעים - שאמא מבינה וחשה הרבה יותר ממה שהיא יכולה לבטא, לכן התייחסת אליה באופן שווה עד יומך האחרון .
 החיים לא תמיד היו קלים לך, בעיקר בשנות השיבעים והשמונים שלך כשהיתאלמנת מאישתך היקרה סיידה ולאחר מכן איבדת את בתך הבכורה - מזלי - אבל הייתה בך אופטימיות וכוחות להמשיך עם החיים ולהינות מהם עם הומור עד השבוע כשהגעת לגיל 99 .

גם בשבועות האחרונים כשבריאותך התדרדרה המשכת להתבדח מדי פעם כשצלילותך איפשרה זאת.
 רציתי שתמשיך להישאר איתנו לעוד שנים רבות. בתמימותי חשבתי שנוכחותך בבית תמשיך עוד ועוד כי עד עכשיו היית איתנו אז למה שייגמר?
 אבל לאחרונה נחלשת פיזית, ועכשיו נפרדת מאיתנו.

השארית מאחור חלל ריק שלא נוכל למלא.
 תחסר לנו מאד, מאד.
 היית לנו לחבר טוב.
 מבלי שידעת, למדתי המון ממך. ומבלי שחשתי, כל כך נקשרתי אליך.
 אנחנו, המשפחה, אסירי תודה לך על תקופה ארוכה ונפלאה שנהנינו מנוכחותך.
 היית חלק משמעותי מהמשפחה ועל כך תודה.

יוסי, יעל ושאר בני המשפחה, כאבכם הוא כאבנו.
 המשפחה והקהילה איבדו אדם מיוחד במינו. צדיק אמיתי. חבר נאמן.
 אדם מעניין, ישר וטוב.
 הוא יחסר לכולנו.
 שלכם באהבה רבה
 אורה

יצאת צדיק

רציתי לשתף אתכם בכך שלשמחתי יש עוד אנשים טובים באמצע הדרך...
שעושים ונותנים מכל הלב ללא תנאים, וזה לגמרי לא מובן מאליו.

לא אמתח אתכם יותר מדי, כוונתי הפעם לגדי עמית, שבכל פעם שאני נתקלת
בבעיה בקלנועית ופונה אליו, הוא מיד מוכן לעזור ומוצא פתרון.

מרגש למצוא אנשי מקצוע כמו גדי, שמוכנים תמיד להושיט יד לעזרה, ללא שום
תמורה ותמיד בסבר פנים יפות.

מודה ומעריכה מאוד,

ציונה

**** נ.ב.** בטוחה שיש עוד צדיקים כמו גדי ונשמח לשמוע על עוד שכמותו בקהילה
שלנו.

במזל טוב בן נולד
לנועם ופדהאל כהן
נכד לשושנה קרופר ומוטי שגב
ברכות לכל המשפחה האורחת

במזל טוב נולדה בת
לאלה ועינב חודורוב גולן
אחות לגבע
נכדה לפנינה ואורי גולן
נינה לרות גולן
ברכות לכל המשפחה האורחת

בהמשך למאמרים שנכתבו על ידי חברי היקרים דודו, מעין וגדי...

ציטוט מדבריו של גדי: "שיוך הדירות והיום הקובע: **27.09.2002**, היו אקורד הסיום של ה'שיויון הקיבוצי'".

ועוד ציטוט מדבריו של דודו: "...אני מאמין שההצעה של אילן לא תעבור היום בקיבוץ של 'בעלי בתים' ולכן נשארנו שוב לבד עם ההצעה היחידה שנמצאת על השולחן, ההצעה של המשכנתא ההפוכה..".

מה שדודו וגדי אומרים לנו, הוא שהיום בתקופה הזו של "בעלי בתים" - אנחנו לא יכולים להרשות לעצמנו להביא לאסיפה הצעה שלא תעבור בקלפי, ושרק ההצעה של משכנתא הפוכה למקבלי פנסיות תעבור, ולמה? כי היא לא שוויונית. היא נוגעת לקבוצה מסויימת של אנשים. היא לא נוגעת לכולם, ולכן יש סיכוי שמי שההצעה הזו לא משפיעה על חייו יצביע בעדה.

באותה מידה אפשר גם להביא הצעה לאסיפה שכל החברים ששמותיהם מתחילים באות ג או ד יכסו את הגרעון ע"י תשלום נוסף חודשי. ואז כל מי ששמו מתחיל באות אחרת יצביע בעדה ויש סיכוי טוב שהיא תעבור בקלפי.

מה שאני מבינה מדבריו דודו שההצעה של אילן שהיא הצעה חכמה וגם מציאותית לא תעבור בקלפי כי היא נוגעת לרוב והרוב לא יצביע בעדה. את הדעה הזו גם שמעתי בעל פה מגדי, מעין ואלי.

אילן המאירי הביא הצעה טובה, אינטליגנטית, מחושבת ונכונה לימינו היום. ומה שהכי חשוב זה' שהיא מתייחסת לכלל אוכלוסית הקהילה!

בכל קהילה (לא משנה אם היא במסגרת של קיבוץ, מושב, עיר) יש מערכת של מיסוי על כלל האוכלוסיה שמטרתה לממש את התקציב לקיום הקהילה (בלי שום קשר לקיבוץ הישן). גם אצלינו יש מיסוי למימוש התקציב. נכון שהקהילה הביאה על עצמה את הגרעון הזה בגין הפנסיונרים, אך כל עוד אנו קוראים לעצמינו קהילה, עלינו לכסות את הגרעון בדרך של מיסוי כך שכולם יהיו חלק מזה.

ההצעה של אילן היא לא נוגעת ל"שוויון הקיבוצי שכבר מת" אלא להליך דמוקרטי בקהילה, שרואה את עצמה כמתנהלת על בסיס של ערבות הדדית. משמעותה, שהנטל יפול על כל חברי הקהילה ולא רק על חלק מהם. אני תומכת בהצעה הזו ויודעת שיש עוד כמוני שיתמכו בה.

אני מצפה/ מבקשת/ דורשת שגם הצעה זו של אילן תגיע לאסיפה כהצעה אפשרית.
בברכת חברים אביבה אפשטיין

עד מתי נשתוק? / אורי אדלשטיין

מזה שנה וחצי אנחנו מלווים תביעה של הנהלת כפר הנשיא נגד חברת קיבוץ, אחת משלנו.

מנהלי הקיבוץ מנהלים תהליך ארוך של הסתרת מידע ופרסום רק מה שנוח להם.

האם אנחנו חברי הקיבוץ נדרשים לתמוך במהלך ההנהלה רק בגלל שהם המנהלים? האם אסור לנו להגיד למנהלים: די?

האם אנחנו החברים שלא קיבלנו את המידע "שבגיננו יש הוכחות" צריכים להמשיך ולתמוך במנהלי הקיבוץ שעד היום לא הראו לנו שום פיסת מידע?

האם אנחנו החברים שראינו איך התביעה הראשונה התבטלה על פי בקשת אותם מנהלים שלנו, בטענה של טעות ובבקשה לתיקון \ שינוי כתב התביעה, צריכים להמשיך לתמוך באופן עיוור בהנהלה?

האם לא מגיע לנו להיות חלק מלא מהתביעה כל עוד היא נעשית בשמנו?

מקורות מספרים לנו שעורכי הדין הקבועים של הקיבוץ, ניסו להציע לקיבוץ לרדת מהתביעה או להתפשר, בעקבות אותו דיון ראשון שכשל מבחינת הקיבוץ וכשלא קיבלו את דעתם התפטרו בעצמם מהתיק. אחרת מדוע הם לא מייצגים יותר את הקיבוץ?

מקורות מספרים שהקיבוץ בא בטענות קשות לרואה החשבון החוקר (להלן "בילו") וקבע שלא ניתן להסתמך על חוות הדעת שלו. כל זה קרה מיד אחרי הדיון על הסרת העיקול בנובמבר 2016. האם לא מתמיה הדבר, שאותו "בילו" חזר להיות הבודק בבדיקה הנוספת? נמשל הדבר לחולה שחוזר לטיפול ע"י רופא שקודם לכן התרשל ופגע בבריאותו של אותו חולה.

מאותם מקורות אנו לומדים שעל ההצהרה הנלווית לכתב התביעה המתוקן, חתומה אותה חברת "בילו" ולא התובע העיקרי שהוא הקיבוץ. דהיינו: האם אותם נציגי הנהלה נשמרים מלחתום על התצהיר של התביעה? ואם כן, למה?

אנחנו כקיבוץ נכנסים לתביעה זו כעסק. אם יצליח נזכה בכסף. אם ייכשל נשלם כסף. ככה זה בעסקים. ההבדל הוא שבכל עסק אחר אנחנו מקבלים מהמנהל את כל הנתונים (לפחות הם לא מוסתרים מאיתנו) וכך אנו שותפים לסיכון. דווקא באותו מקום שיש לנו כושר שיפוט, מונעים מאיתנו את המידע?

מי תובע? המנהלים או הקיבוץ? אם זה הקיבוץ, מגיע לכולנו לדעת. אם המנהלים שלנו נמצאים ברדיפה אישית במטרה להצדיק את עצמם - אבוי לכולנו.

האם אותם מנהלים מוכנים לקחת על עצמם אחריות אישית על תוצאות התביעה? האם במקרה והתביעה תידחה ואותם מנהלים ייתבעו באופן אישי על כל נושא הקשור בתביעה זו, גם אז אנו נשפה את המנהלים באותה תביעה? הנשלם עליהם את עלות ההגנה ואחר כך את עלות הפיצוי האישי שאולי יצטרכו לשאת בו?

חברים, בימים אלו כשמנהלי הקיבוץ מבקשים להקטין את הקצבה לפנסיה, האם אנחנו מוכנים לתמוך באותם מנהלים "על עיוור"? האם לא הגיע הזמן לקבל הסברים מפורטים?

אני מניח שהתגובה למכתב תהיה כמו תמיד - בית המשפט יחליט בנדון. כמה זמן נחכה להחלטת בית המשפט? כל יום שעובר עולה לשני הצדדים כסף. כך גדל גם הסיכון שלנו.

דרישה בסיסית שלנו כחברים היא לקבל הסבר, למה עו"ד שייצג את הקיבוץ בשלב הראשון בתביעה, שהוא העו"ד שייצג את הקיבוץ ב 30 שנה האחרונות, לא מייצג אותנו יותר בתביעה זו? למה רואה החשבון שלנו ב 70 שנה האחרונות לא בודק את חוסר הכסף, לכאורה או כביכול, בקופת הקיבוץ? שלב בסיסי הוא שנקבל הסבר של שני הגורמים האלו על הנושא כתנאי בסיסי להמשך התמיכה במנהלי הקיבוץ בנושא זה.

אורי אדלשטיין

טענה

הי לכולם,

מתלבט כבר תקופה ארוכה איך ומתי לכתוב על מה שמטריד אותי כחבר בקהילה שבה גדלתי וגידלתי. מי שמכיר אותי יודע שאני נוהג להפריד בין המחויבות (על פי בחירה שלי) לתרום לקהילה ותסכול מהמרקם המתפורר שלה. ברור שיש לזה השפעה על המוטיבציה שלי לתרום ולקחת תפקידים מובילים, בהנהגה שאיננה מפרגנת או פועלת בשקיפות אמיתית.

נכון, ההטחות שלי להנהגה המובילה הן קשות ולכן התלבטתי אם זה נכון וראוי שאכתוב זאת בערוץ כה חושפני, לכל חברי הקהילה. אז מה הוביל אותי לפרוץ את הסכר? כמובן ההתנהלות חסרת האחריות בטיפול של החקירה של דורית.

קשה להתווכח עם ההתנהלות ה"קורקטית" של המנכ"ל ויו"ר המועצה וההודעות שהוציאו לציבור, במשך כל התקופה שבה מתנהלת חקירה בה מואשמת דורית בגנבה, ואחר כך רישום כוזב של כספי הקיבוץ. אבל לי יש הרגשה שיש פה שימוש ציני בערוצים הציבוריים על מנת לחזק את צד התביעה, שיתוף מידע לחברים בטענה של "שקיפות" כשנוח, עד כדי התעלמות מהמצוקה האישית והאנושית, אותה חווים כל בני משפחת חייט, כולל אלו שבכלל לא מואשמים או חשודים. מבלי לשים לב, כבר חרצנו את דינה של דורית במשפט שדה של תקשורת ויחסי ציבור. היום זה דורית, מחר זה אני ובעתיד כל אחד מאיתנו.

אבל בואו נניח בצד את מה שעוברת המשפחה (קשה מאד, אבל ננסה). מה איתנו, חברי הקהילה שנשארנו מבולבלים וחסרי אמונה, בזמן שמתחוללת מלחמה בין משרדי עו"ד, משרדי חקירות וחוקרי משטרה מבלי שאנו מעודכנים באופן אובייקטיבי, רציף והוגן כמה זה עולה לנו ומה הסיכונים הכרוכים בתהליך.

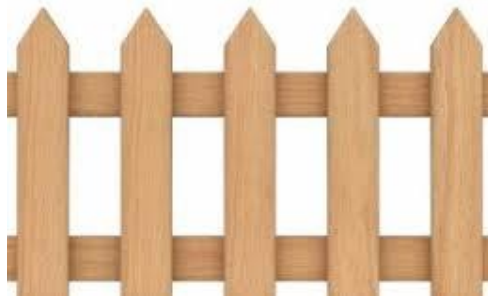
הנה למשל דוגמא קלאסית. לאחר הפרסום על מעצרה של דורית ב"מידע 8" ו"זמן ירוק", לא קיבלנו שום תגובה מההנהגה על עמדתה. לעומת זאת, לאחר הפרסום ב ynet התגובה של המנכ"ל והיו"ר הופיעה ללא מצמוץ בקבוצת הדיוור המקומית ועמדתה היתה חד משמעית. האם יש פה מגמה לחזק את עמדת ההנהגה, תוך שימוש ציני ולא מקצועי בערוצי התקשורת של כולנו? הייתי מצפה מההנהגה לפרסם בקשת איפוק מכולם גם לאחר הפרסום הראשון.

בסופו של יום, החלטנו לבנות קהילה תומכת לכל חברה. קהילה שבמעשיה תחזק את הקשר, את האמון והחברות בין חברה, למעננו והדורות הבאים.

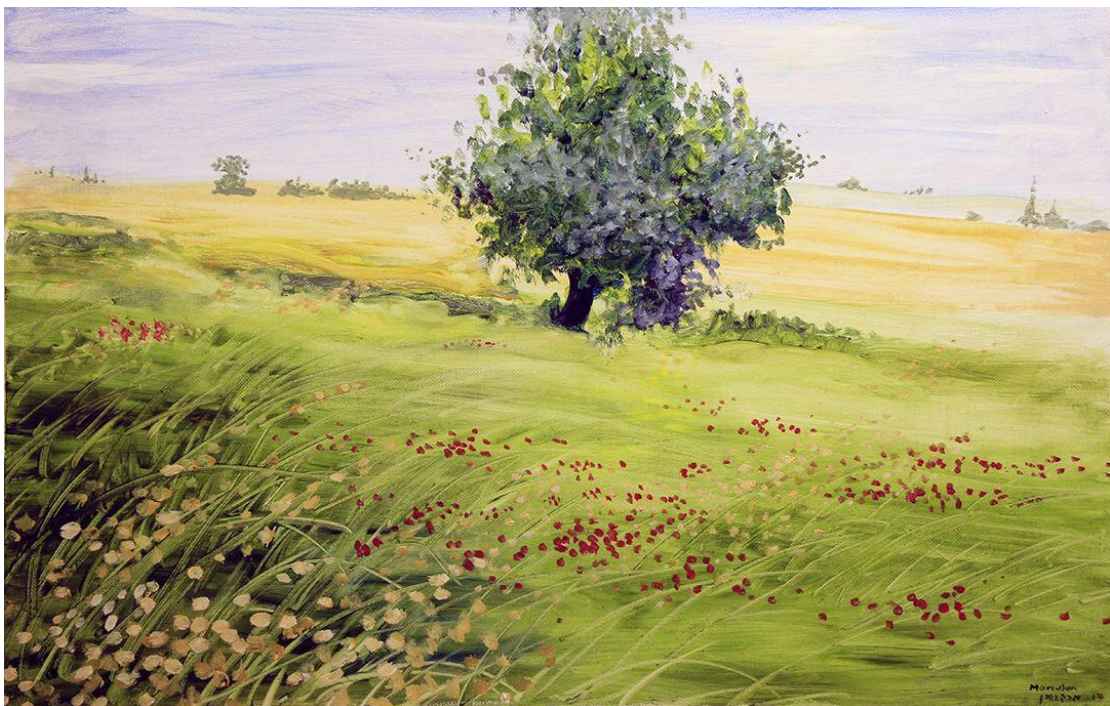
מה שנעשה היום על ידי ההנהגה, מחליש ומפלג את הקהילה ברמות שלא הכרנו. אני כותב לכולכם כי ההתנהלות במקרה של דורית מדגישה בדאגה לכולנו שאנו איבדנו שליטה. כסף בא ובעיקר הולך, אבל האנושיות והיחס המכבד לזולת, חייב להישאר. הגיע הזמן שנרד כולנו, אלה מהעץ ואלו מהגדר, ונתחיל לפעול יחד לחיזוק הקהילה בכלל וכל אחד מחברינו בפרט.

אני ירדתי מהגדר

רפי

צ'ור נוף פשאן: ארקי ארקוסון

תשובה

תביעת דורית חייט: עדכון וריענון בראשי פרקים

כדי להקל על קוראינו הנאמנים / אלי בן עמי מנהל משק

1. מצב העניינים: הגשנו כתב תביעה מתוקן. הפצנו לחברים כלשוננו וככתבו. בימים הקרובים נאפשר לדורית גישה לתוכנות ומסמכי הנח"ש ממוחשבים בגרסה מיוחדת, המאפשרים קריאה בלבד. כל זאת במטרה לאפשר לדורית להציג כתב הגנה מתוקן.
2. כתב התביעה המתוקן משקף מהימנה את מלוא הממצאים שבידנו ומתבסס על מסמכים רבים שפורטו. גם שיטת המעילה לכאורה מוסברת ומודגמת היטב. עד כאן המענה לחוסר שקיפות וחוסר במידע. חברים מעוניינים מוזמנים לקריאה חוזרת.
3. ייצוג משפטי: התלבטנו רבות לפני בחירת עורך דין לתיק: האם נכון להסתייע ב"רופא משפחה" או לקחת "רופא מומחה". ככל שהעמקנו במעילה לכאורה והבנו את המורכבות ושיטות ההסתרה, גמלה בליבנו ההחלטה שיש להחליף את הייצוג המשפטי, לעורך דין המומחה בנושא, עם יכולת למאבק עיקש וכמובן רזומה עם קבלות וכך עשינו. כלומר אנו יזמנו את החלפת עורכת הדין.
4. אנו מאמינים במקצועיות של רואה החשבון מטעמנו: יום טוב בילו. נאמנים עלינו דבריהם של עורכי הדין שלנו ועורך דין פלילי המלווה אותנו בייעוץ שהעמדת כתב התביעה במתכונתו הראשונה סבירה בהחלט. היא עולה בקנה אחד עם בדיקה, לפי כללי חשבונאות מקובלים. בעברית פשוטה: אם נרשמים 100 שקלים להפקדה בבנק, אך טבעי ללכת לחפש אותם בחשבון הבנק. שיטות הרישום הפתלתלות והלא מקובלות שהתגלו מכתב ההגנה של דורית, הצריכו בדיקה נוספת ומפורטת כאשר הפעם התחקינו אחרי כל צ'ק שהופקד. היום, יותר מתמיד, אנו מבינים את דרך המעילה לכאורה ומציגים כתב תביעה מפורט מאוד. כאמור, נגיש לכל המעוניין. מטבע הדברים רואה החשבון הבודק חתם על תצהיר אודות הבדיקה שהתקין, על כל המשתמע מכך.
5. לגבי שיפוי, כמובן שכל חבר הנהלה ונושא תפקיד מוגן על ידי פוליסת ביטוח והקיבוץ. מי היה מסכים לשאת בתפקידים במצב אחר?

6. עלות: קיבלנו החזר הוצאות מחברת הביטוח: הפעלנו ביטוח נגד מעילות. סכום נכבד המכסה את רוב הוצאותינו.

7. בדיקת רואה החשבון הקבוע של הקיבוץ: שתי סיבות לבחור ברואה חשבון חיצוני: א. רופא מומחה מול רופא משפחה תופס גם כאן: רואה חשבון חוקר זו התמחות. ב. יש להעדיף בדיקה ע"י גורם חיצוני ובלתי תלוי ולא מי שחתם על הספרים כל שנה: לא נותנים לאדם לבדוק את עצמו וגם לא לערער על קביעתו שלו עצמו.

8. במטרה להאיץ את הבדיקה ניסינו להגיע לגישור, התקיימה פגישה טעונה מאוד ובסופה נראה היה, שיש הסכמות לתהליך של גישור, אך הניסיון לא צלח עקב סירובה של דורית ובאי כוחה לשאת עמנו בעלויות הגישור.

9. עד כאן פרטנו מה שכבר ידוע ואנו מגיעים לעיקר. כאשר מתגלית מעילה לכאורה חובתנו של מנהל לבדוק, לא לעגל פינות. חובת מנהל לתבוע אם מתגלים ממצאים ברורים וזאת באישור הנהלה. זו החובה וזה מה שבוצע. מנהלים והנהלה שפועלים אחרת, מועלים בתפקידם. אבוי לארגון שאינו מאפשר למנהליו לבצע את תפקידם. מנהלים שואבים את כוחם מההנהלה ומסמכותה. ההחלטה לתבוע או להפסיק תביעה אינה ולא תהיה של הציבור. הציבור יכול להחליף הנהלה.

אלו פני הדברים, יש להמשיך בהליך המשפטי. אין דרך אחרת לרדת לחקר האמת. ואין טוב מאשר לקנח בשורה מהמנון בית"ר: "כי שקט הוא רפש".

לפעמים נחמד להוציא שורה מהקשרה...

רשם: אלי

שלום חברים / מאת רוי ב.

קהילה חזקה נבחנת, לא בזמן שהכל משגשג ויש כסף וכולם שמחים ורוקדים הורה על דשא ירוק עם פרח בפה.
חוסן של קהילה ואיכות ההנהלה שלה נבחנים ברגעי משבר.

קיבוץ כפר הנשיא מתמודד כיום עם מספר משברים:
כלכלי – למרות שענפי העסק רווחיים (לרוב), ומנוהלים היטב, הם אינם מסוגלים להתמודד עם הצרכים של האוכלוסייה המתבגרת בין היתר לממן את הפנסיה ברמה הנדרשת.
חברתי – מצב שבו הקיבוץ נאלץ לתבוע אחת מחברותיו על מעילה (לכאורה) של הרבה מאד כסף, הוא מצב שאין לו תקדים בכפר הנשיא.
תביעות אחרות – ישנם חברים שלא מחמיצים שום הזדמנות להוציא כספים מקופת הציבור ואחרים המסרבים לשלם לקיבוץ כספים שהם חייבים.

עם כל מה שצינתי ובעיות נוספות, מתמודדת ההנהלה נבחרת, וועד ההנהלה והמועצה. אין ספק כי ישנן הנהלות שהיו מנסות 'להחליק' את הבעיות, לטאטא אותן מתחת לשטיח ולקוות ש'יהיה בסדר'. גם קיבוץ כפר הנשיא אשם בהתנהלות כזו הרבה שנים.
לא ההנהלה הנוכחית.

ההנהלה הנוכחית נבחרה על ידי אסיפה. ניתן להחליף אותה כל 4 שנים. עם זאת, כל עוד אנחנו בתפקיד, חובתנו לעשות הכל כדי לקדם את האינטרסים של כל הקהילה.

לא תמיד ניתן לשתף את הציבור בכל פרט ופרט, במיוחד כאשר מדובר בתהליכים משפטיים. התסכול שלכם מובן, ואנחנו משתדלים לפרסם כל מה שניתן ואת מה שעורכי הדין שלנו מאשרים. את התביעה המתוקנת פרסמנו במלואה, על מנת שכולם יבינו מול מה אנחנו עומדים. ופרטים נוספים על העלות פורסמו בפרוטוקולים. פרטים נוספים נכתבו על ידי אלי.
על המצב הכלכלי אנחנו עובדים בשקיפות מלאה ומשתפים את הציבור במצב ובחיפוש פתרונות.

זה לא הזמן לחפש אשמים. מי שרוצה לחשוב שההנהלה הנוכחית אחראית למצב הכלכלי או לעבירות הפליליות שהתגלו (לכאורה), רשאי לעשות זאת.
אנחנו עסוקים מידי בעבודה אינטנסיבית לחיפוש פתרונות.

מערכות יחסים /דליה זלצברג

לפתח שנת 2018 ולאור הפעילות הענפה של לב הקיבוץ מחד, ושלל מחלוקות, תביעות, השתלחויות בכתב ובע"פ, ומאידך, מצבנו הכלכלי שמאיים לשבור את תקרת הזהב.

מצאתי את עצמי מתרפקת על זיכרונותיי מהקיבוץ של פעם, בו חייתי שנים רבות, בו הולדתי את ילדיי היקרים לי מכל.

אין לי מושג מי מכם יודע, אבל יצא לי בחיי, לגדל את ילדיי במשך 4 השנים הראשונות המשמעותיות לחייהם, בלינה המשותפת! כן, חוויה שנויה במחלוקת, ועוד לפחות חצי מהזמן בתוך מקלט. הייתי אף נוכחת לחדירת מחבלים בביתי (בקיבוץ משגב עם).

הוויכוחים והמחלוקות היו אז על רקע אידיאולוגי וקיומי. נדרשנו למעשים שהיום הם נשמעים דמיוניים לחלוטין, אבל היינו חדורי אמונה והיה לנו ברור שאנחנו תומכים אחד בשני באש ובמים, גם באילו שכשלה להם דרכם.

בוויקיפדיה כותבים :

"קיבוץ הוא צורת חיים ייחודית, המבוססת על שאיפת הציונות להתיישבות מחודשת בין בני האדם ושיתוף כלכלי ורעיוני. הקיבוץ הוא בדרך כלל יישוב קטן המונה מספר מאות תושבים. בתקופת העלייה השלישית הוחל לכנותה קיבוץ.

עם הזמן עברו הקיבוצים משבר שהביא לשינוי מהותי באופי של רבים מהם. לצד מודל "הקיבוץ השיתופי" או "הקיבוץ המסורתי", שבו ניתן שכר שווה לכל החברים, צמחו המודלים כמו "הקיבוץ המתחדש" ו"הקיבוץ המופרט". בשני המודלים, הבעלות על אמצעי הייצור של הקיבוץ נותרה משותפת...."

קהילה -מורכבת מקבוצות שונות.

קבוצה - התארגנות חברתית של שני בני אדם או יותר, שקיימים ביניהם יחסי גומלין יציבים...

האם אנחנו קיבוץ? קהילה? קבוצה? או אולי אוסף אנשים בתוך גדר?

בכל מצב אנחנו - אנשים עם גוף נשמה רוח.

מה שקובע מעבר להגדרות היבשות, הם מערכות היחסים. מערכות יחסים זה הדבר הכי חשוב בחיים, ואם למרות כל המאמצים הפשרות והנתינה שכל אחד

ואחד נותן ובטוח שעושה גם כמיטב יכולתו. אנחנו מתמודדים עם חוסר סיפוק עמוק של לא מעט חברים.

זה אומר שמשהו שאנחנו עושים הוא לא בסדר הנכון.

נמשיל את הקיבוץ לטלוויזיה. לא ניתן להעביר תחנות בשלט ולהגיע לתוצאות, לפני שנלחץ על מתג ההדלקה. ולא יעזרו אלפי שיחות עם יועצי הוט. שלב ראשון בתהליך: הוא הדלקת הטלוויזיה .

רוצה להאמין שעוד לא מאוחר, ועדיין אפשר לטפל במערכת המורכבת עם יותר הבנה קבלה ואהבה, גם אם לא תמיד נהיה בצד של הצודקים.

אם לא אנחנו נעזור זה לזה, אז מי?

דליה

פַּעִימוֹת ב"לב הקיבוץ" / רחלי ומעין

נורית הרימה לי להנחתה כאשר קראה לרחלי ולי "צדיקות". אז לא, אנחנו לא צדיקות. מה שכן חונכנו, רחלי ואני וגם אפרים ומרים, בבית שבו ההורים אמרו לנו בהרבה דרכים שונות ומגוונות, שאין עבודה שאיננה מכבדת את בעליה. ושכל עבודה אפשר למצוא סיפוק ואולי גם עניין.

אתמול למשל הלכתי עם מעין מסר לנקות את השירותים בפארק, לקראת ט'ו בשבט של המועצה שיתקיים בשבת. כשנכנסנו לשירותים זה נראה כל כך מטונף ומגעיל שכל מה שרצינו לעשות זה להקיא ולברוח משם. אבל אתגרנו את עצמנו, קראנו למלאך יובל ג'קסון, שבא תוך דקות ופתח את הסתימות ברוח טובה ובחיוך. לאחר מכן שפכנו הרבה כלור סבון ומים, לבשנו כפפות, הפשלנו שרוולים ותקפנו את השירותים. כאשר סיימנו אי אפשר היה להכיר את המקום. מבריק נקי ומצוחצח. לא דומה בכלל למה שהיה קודם. עכשיו עלתה השאלה הקשה איך שומרים על ניקיון המקום? אולי כדאי לכתוב "שירותים לא פעילים"? ... אבל אנחנו בחרנו לסמוך על המשתמשים, שאם ימצאו את המקום נקי אולי גם ישאירו אותו נקי אחרי שישתמשו בו. חזרנו מעין מסר ואני עייפות אך מרוצות. ובדרך החלטנו בינינו שצריך לדבר עם ריטה ולמצוא דרך איך שומרים על המקום נקי ומסודר.

ושוב בזמן שסיפרנו סיפורי מקום על הלינה המשותפת בלב הקיבוץ, נזכרתי בהורי, איך אבא שלי היה מספר לנו יחד עם כל ילדי הגן על ההרפתקאות שלו בשואה.

לאחר מכן הלכנו להכין ארוחת ערב למי שיגיע ללב הקיבוץ בערב. עבדנו מהר וקשה כי המחבת הייתה חמה מדי ושרפה את הפנקייק, והטוסטרים לא ממש עובדים. ולא הגענו לשטוף כלים, וכשכבר הגעתי מאוחר לשטוף את הכלים ראיתי את יונתן בולטר עומד ושוטף כלים בלי שאמרנו לו מילה. הלב ממש התרחב לי משמחה, ונזכרתי בהרבה שיחות שהיו לי עם אבא שלי וכמה שהיה חשוב לו לדבר על התנדבות ועזרה הדדית. היום בראיה לאחור אני מבינה שההורים של רחלי ושלי היו אנשי חינוך טובים מאוד. ואני רק יכולה לקוות שאני ממשיכה את דרכם ודביקה בערכים ובחינוך שנתנו לי.

אתמול בערב התקיים בלב הקיבוץ מפגש שיחה עם אבי דבוש שרץ לראשות מפלגת מרצ. משפט הפתיחה שלו היה משפט שיוצאים איתו לחיים. אבי אמר ש"מי שרוצה להגיע מהר ילך לבד. ומי שרוצה ללכת רחוק ילך ביחד עם עוד אנשים". אבי בא ממשפחה דתית ימנית וסיפור חייו המרתק, הוביל אותנו

לתנועת מרצ. היה מרתק לשמוע אותו מספר על חייו ועל תפיסת עולמו. אני מספרת לכם עליו בעיקר בגלל המשפט שאיתו פתח את הערב. אז נכון שהרבה אנשים כבר מטים כתף ותומכים ואני מכירה להם המון תודה. חשוב לי להגיד שאני נפגשת עם המשפט הזה במקומות שבהם רחלי ואני מובילות ועושות המון לבד ולפעמים גם מוצאות את עצמנו מותשות מרוב עבודה בלב הקיבוץ, בחגים, ובכל מה שביניהם. ואז אנחנו אומרות לעצמנו בשקט, יאללה צריך למצוא עוד אנשים שיצטרפו אלינו. ואני מנצלת את "דברי הכפר" להשמיע את הקול הזה. בואו! כל אחד ומה שהוא רוצה או יודע לעשות. בואו תצטרפו ותטו כתף! אנחנו נשמח לכל אחד/ת שת/יבוא.

מה קורה בלב הקיבוץ בשבוע הבא:

- ביום ראשון 11.2 תתקיים בלב הקיבוץ הרצאה של ליטל טיסמן- קלינאית תקשורת. בנושא "חשיפה לתקשורת והשפעתה על התפתחות השפה". ההרצאה מיועדת להורים סבים סבתות ולכל מי שמעוניין. ההרצאה תעלה 25 ₪ למשתתף/ת. ליטל המרצה מעוניינת בהרשמה מראש לכן מי שמעוניין להשתתף מתבקש/ת ליצור איתי קשר בנייד: 0507582266
- ביום שלישי 13.2 יתקיים ערב חברתי במועדון בשעה 20:00. והפעם מפגש עם "שוברים שתיקה". מי שמגיע לפגוש אותנו הוא עדו אבן פז. עדו הוא בן של אלון אבן פז שהיה בקבוצת "אייל", וחברים מוזמנים לבוא לשמוע אותו, לשאול שאלות, להקשיב וגם להגיב אם בא לכם.
- ועל פתיחת לב הקיבוץ בית הקפה והארוחות בשאר הימים נמסור כבר במקומי.

ניפגש בלב הקיבוץ רחלי ומעין

בואו לחגוג את הטבע:

הכנינה ט"ו בשבט

שבת
10.2
14:00-10:00
כפר הנשיא

צילום: ירית מורנו

חודמים לבלות
שבת בחיק הטבע
הביאו עמכם
סלי פיקניק ומחצלות
ותיהנו מיום מושלם

שפע של פינות יצירה והפעלות

הכנת דחילי גינה • הכנת כלי נגינה מחומרים ממוחזרים
הכנת תכשיטים וסלים ממחטי אורן • פסיפס ברוח המיחזור
גילוף בעץ • עיצוב זרים לראש מניילון
מעגל מתופכים • נסיעות • הכנת פיתות בטאבון

מחיר 15 ש"ח (תשלום מגיל שנתיים) • התשלום בכניסה לאירוע
במקרה של מזג אוויר גשום, האירוע ידחה לשבת הבאה

לפרטים נוספים: מחלקת תרבות 04-6816640

הגליל העליון תמיר המפד"ל מועדון הילדים

שלום לכולם / רוני וגנר

לפני כחודשיים התחלנו בסדרת הופעות מוזיקה בפאב בשבתות.

קודם כל אנחנו רוצים להגיד תודה לכל מי שהגיע - כל אחד מכם חימם את הלב גם שלנו וגם של האמנים שבאו מרחוק להופיע בפנינו. כל אחד מכם שהגיע - חיזק לנו את המוטיווציה להמשיך ולעשות את זה (למרות כל מיני קשיים שצצו בדרך) למען המטרה: להחיות קצת את הפן התרבותי מוזיקלי בקיבוץ ולייצר לכולם מפגש חברתי מיוחד ומרגש. אנחנו עד כה מאוד נהנינו, ומי שעוד לא היה - מוזמן בחום בהמשך.

אבל לפני שממשיכים רציתי לשתף אתכם קצת ב"מאחורי הקלעים" של העניין. למעשה, האתגר הכי גדול שעמד בפנינו כדי לגרום להופעות האלו לקרות, הוא ההגברה. לאחר ההופעה הראשונה התברר שהפאב לא יכול לממן את הוצאות ההגברה ובעצם כדי לממש את ההופעות הדרך היחידה היא למצוא סאונדמן בהתנדבות. אז גיא התנדב ללמוד איך להפעיל את המערכת של הקיבוץ ובעזרת אילן מדינה (שלימד), ובעזרת קרוב משפחה שלנו (סאונדמן מקצועי שליווה בפועל), הצלחנו.

*בהזדמנות זו רוצים להודות מאוד לאנשים שעזרו בהופעות הקודמות - מאור ראובינוב, גבי טנא ויבין בן רשף. ולטלית דבולט ורג'י פרלסון שמכינות כל פעם דברים טעימים בתשלום סמלי ובלעדיהן היינו קצת יותר רעבים בהופעה...

למה אנחנו מספרים לכם את כל זה?

כי נכון לעכשיו אנחנו צוות קטנטן של 3 אנשים (החתומים מטה), וכדי להמשיך ולתפעל את העניין, אנחנו זקוקים לתגבור, אז אנחנו מזמינים אתכם להצטרף אלינו:)

דרושים בעיקר: אנשים שמתמצאים בהגברה או בעלי חוש טכני שמוכנים ללמוד לתפעל את הסאונד, אנשים שיכולים לתפקד כברמנים, כמובן, ואנשים שיכולים לסחוב את ציוד ההגברה. בסך הכל מדובר בכמה פעולות די טכניות אבל הכרחיות כדי שההופעות הבאות יצאו לפועל. אז מי שמעוניין מוזמן לפנות אלי לפרטים בטל' 7956995-050 או במייל roniwagner@gmail.com.

וסוף סוף הגענו לחלק הכי מעניין - ההופעה הבאה! אז בשבת הבאה 17.2 (לא השבוע) תופיע אצלנו הזמרת היוצרת והפסנתרנית הנפלאה מורן מייזלס, בליווי שני נגנים נוספים.

מורן שיתפה פעולה בעבר עם אמנים רבים כגון: לאה שבת, אבי גרייניק, סימה לוי דוכין, ההרכב האירי קטיפה שחורה, אריק סיני ועוד.. לאחרונה

הוציאה את אלבום הבכורה שלה שאת כולו כתבה והלחינה. השפעותיה המוזיקליות מגיעות ממגוון כיוונים, אך בעיקר ממוזיקה ישראלית עליה גדלה בבית ואליה היא מחוברת מגיל צעיר. השירים מקוריים ואישיים, מספרים סיפורים קטנים מהחיים.

בהופעה מורן תבצע שירים שכולנו מכירים ("הביטלס" ועוד...) וגם שירים מקוריים מאלבום הבכורה שלה.

מהביקורות:

"בקול ונגינה נוגה על הפסנתר, מציירת מורן מייזלס געגוע לנוף ילדותה בכפר תבור. " (ענת טייכר, Ynet)
 "חוזרת הביתה של מורן מייזלס הוא ממתק, מהטקסט המשובח, העיבוד עם הפסנתר ועד הקול המרגש." (ידיעות תל אביב)

שימו לב ההופעה הקרובה בשבת 17.2 תהיה בשעה שונה מהרגיל!

16:30 פתיחת הפאב

17:00 תחילת הופעה (סיום עד 18:30)

*תשלום במזומן בסיום ההופעה, כל אחד כפי יכולתו (15-20 ש"ח לאדם זה ממש בסדר)

*כולם מוזמנים, מכירת אלכוהול מגיל 18 בלבד

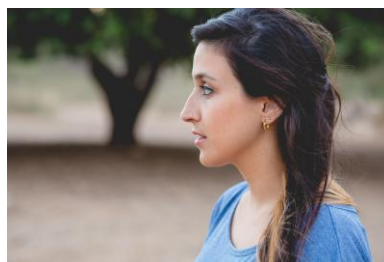
*העישון יוגבל לאיזור מסויים לטובת ציבור הלא-מעשנים

תודה על תשומת הלב, ולחיי מוזיקה טובה תמיד (:

רוני וגנר

עידית פורסטר

גיא וגנר

מעט העורכת / שושנה שרקי

אז הרי לפניכם עוד גיליון שיש בו את כולנו.

עוד תמונה משפחתית שלנו כקיבוץ מצב, היום.

חופש הביטוי על כל מרכיביו וצדדיו.

לפי ראות עיניי, הנושא המרכזי כאן בעלון הזה, הוא המון איכפתיות ופתיחות, של חברים כלפי הפרט, של ההנהלה כלפי הקיבוץ על חבריו.

לב הקיבוץ על כל מרכיביו חי ופועם כאן בכל כוחו.

והמשותף לכולם, שלכל אחד מאיתנו איכפת, שיהיה כאן טוב יותר.

ויהיה !

ימים טובים מילים: יעקב גלעד

אף על פי שלרוב המצב פה מתוח,
ומה כבר לגמרי בטוח,
כשאין לזה סוף.
בכל זאת, בינתיים הדרך נמשכת,
ולנו נשאר עוד ללכת.

אף על פי שהגשר נטוי ורעוע,
הקשר לקוי וגרוע,
יהיה לזה סוף.
בכל זאת כל מה שיכלנו לשמוע
ככל שעלינו גבוה.

מילא, שיהיו ימים כאלה...

מילא, שיהיו ימים כאלה,
יש רעים יותר מאלה,
וזה לא כל כך נורא.
מילא, שיהיו ימים כאלה,
יש טובים יותר מאלה
הם יבואו חזרה.

אף על פי שבינינו מפעם לפעם,
נדמה שאיבדנו כל טעם
ואין לזה סוף.
בכל זאת, מזל שהשמש זורחת,
וטוב שאנחנו ביחד.

מילא, שיהיו ימים כאלה...

